

Mgr Natalia Bahlawan

Nowe ruchy społeczne wobec systemu politycznego w Libanie po 1990 roku

Przedmiotem badania dysertacji są nowe ruchy społeczne. Tematem są nowe ruchy społeczne i ich działania kontestacyjne podejmowane po 1990 r. względem konfesjonalnego systemu politycznego w Libanie. Celem jest analiza czynników generujących społeczny sprzeciw wobec systemu konfesjonalnego oraz określenie potencjału mobilizacyjnego nowych ruchów społecznych.

Hipoteza główna głosi, że czynnikiem, który pobudził narodziny nowych ruchów i określił ich działania kontestacyjne, były reformy neoliberalne przedsięwzięte w Libanie po 1990 roku. Reformy wolnorynkowe zrodziły nowe ruchy społeczne, ponieważ jak przewiduje hipoteza szczegółowa, przyczyniły się do konsolidacji elit konfesjonalnych, umacniając ich hegemonię, a jednocześnie pociągnęły za sobą negatywne skutki społeczne. Hipoteza szczegółowa łączy rozwój nowych ruchów społecznych z działalnością sektora trzeciego.

W rozprawie przybliżono funkcjonowanie libańskiego sektora pozarządowego oraz przedstawiono libańskie ruchy protestu i organizacje je współtworzące, które dążyły do modyfikacji systemu. Analizą objęte zostały: ruch obywatelski, ruch na rzecz obalenia konfesjonalizmu, ruch feministyczny, ruch ekologiczny oraz ruch na rzecz równouprawnienia homoseksualistów. Autorka wskazała na cechy libańskich ruchów protestu i poddała je analizie w kontekście teorii nowych ruchów społecznych. Podjęła także próbę syntezy zjawiska ruchów kontestacyjnych w Libanie oraz dynamiki interakcji libańskiego systemu politycznego z jego przeciwnikami. Sformułowane zostały również wnioski odnośnie miejsca, jakie na libańskiej scenie politycznej zajęły nowe ruchy.